

ת"פ 56039/11/14 - מדינת ישראל נגד אברהם קלצ'י

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 56039-11-14 מדינת ישראל נ' קלצ'י
בפני כבוד השופט בכיר דניאל בארי

בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד אלכס ישראלוב

המאשימה

נגד

אברהם קלצ'י ע"י עו"ד שי אורן

הנאשמים

הכרעת דין

לאחר שבחנתי את הראיות, החלטתי לזכות את הנאשם.

כללי

1. התביעה מייחסת לנאשם עבירות של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו לפי סעיף 273 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, שימוש בכוח או באיומים למנוע מעצר. עבירה לפי סעיף 47 (א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח משולב), התשכ"ט - 1969.
2. ביום 24.3.13 הגיעו שוטרים לדירה ברחוב הפלמ"ח 6 בבת-ים כשהם מצויידים בצו חיפוש. הנאשם זומן להגיע למקום על מנת להתייחס לפרטי רכוש שנתפסו בחצר בית אביו בכתובת הנ"ל. הנאשם הגיע למקום אך סירב להתייחס לרכוש שנתפס והשוטרים החליטו לעצור אותו.
3. אמו שהגיעה לאותה כתובת קיללה את השוטרים על רקע מעצר בנה ואמרה "שיהיה לכם סרטן, חג שחור, אתה לא תראה אור יום". השוטרים החליטו לעצור את אם הנאשם בתגובה לכך, אביו ובן זוגה של האם תקפו את השוטרים.
4. הנאשם תקף את השוטר נתנאל חסיד, בכך שדחף אותו, והלם באמצעות אגרופיו בחזהו של השוטר וגרם לו לפצע מדמם בידו השמאלית, באמה, בזרת ובקמיצה תוך שהוא צועק "זוזו, יא בני זונות, תעזבו

את אמא שלי, אני יזיין אתכם, יא בני זונות". בהמשך - התנגד הנאשם בכוח למעצרו.

5. הנאשם כפר במיוחס לו וטען כי הוא הותקף ע"י השוטרים.

מהלך הדיון:

6. רוב העובדות בתיק זה אינן שנויות במחלוקת. ביום 24.3.13 נערך חיפוש בבית אביו של הנאשם ברח' הפלמ"ח 6 בבת-ים. בחצר הבית נמצאו מספר רב של חלקי קטנוע.

7. הנאשם שהיה בבית אמו, אישר בפני השוטר ששוחח עמו כי החלקים שייכים לו. הוא הוסיף כי מדובר בחלקים שהיו בבית אמו והועברו על ידו לבית אביו כיון שנרשמו לו דוחות ע"י העירייה והוא נדרש לפנותם מבית אימו.

8. בעדותו בפני ציין הנאשם כי המשטרה בדקה רכוש זה כשהיה בבית אמו. הוא הציג קבלות והרכוש נשאר בבית. הנאשם גם טען כי שוטרים עצרו אותו כשהעביר את הרכוש לבית אביו ומשהזכיר את החיפוש בביתו, נתנו לו להמשיך בדרכו.

9. אין מחלוקת כי הנאשם הגיע לבית אביו, כשנדרש לעשות כך. הוא סירב להתייחס לרכוש שנתפס בבית וביקש שיילקח לתחנה כדי למסור הודעה לחוקר.

10. בשלב זה, החליטו השוטרים לעצור אותו ולכבול אותו באזיקים.

11. ההחלטה לעצור את הנאשם היתה החלטה לא חוקית. הנאשם לא התחמק מהמשטרה, הגיע למקום שנדרש. החשד נגדו היה חשד להחזקת רכוש החשוד כגנוב והנאשם עצמו ביקש להגיע לתחנה ולהיחקר.

נוכח כל האמור לעיל, היה מקום לכל היותר, לעכב את הנאשם לחקירה ולא לעצור אותו.

12. הנאשם נחקר מספר פעמים בגין החזקת רכוש גנוב וכן בכך שקילל את השוטרים ואיים עליהם. עבירת האלימות נגד השוטרים יוחסה לו לראשונה כ-10 חודשים לאחר האירוע, אחרי שהגיש תלונה על תקיפתו ע"י השוטרים למח"ש.

13. הנאשם הבחין כי שוטרים משתמשים בכוח נגד אמו, שהעליבה אותם. הוא ניסה להיכנס לבית ולעוזר לאם. השוטרים מנעו ממנו בכוח להתקרב לבית.

14. מאחר ומעצרו של הנאשם היה לא חוקי, מניעת התקרבותו לבית היתה אף היא לא חוקית.

גירסת הנאשם לגבי מה שהתרחש בינו לבין השוטרים היא עדיפה בעיניי. אני מאמין לו כי הוא רק ניסה להתקדם לעבר הבית ולא נקט באלימות כלפי השוטרים.

15. לאחר בחינת הראיות, לא שוכנעתי כי הוכח בפניי במידת הוודאות הדרושה במשפט פלילי, כי הנאשם תקף את השוטרים. אני מוצא פגם בחקירת הנאשם בגין תקיפת שוטרים רק לאחר שהגיש תלונה במח"ש.

16. לאור כל האמור לעיל, החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ב תמוז תשע"ו, 18 יולי 2016, במעמד הצדדים